

[Glensgård]

hovedbestyrelsesmedlem. Jeg takker for, at hr. Erenbjerg nu har fortalt, at der ikke findes et sådant stykke papir.

Dernæst har jeg følgende bemærkninger til hr. Erenbjerg, som jeg ved er skoleinspektør. Nu ved jeg ikke, om det er sådan, at hr. Erenbjerg også har regning, men ellers skal jeg hjælpe hr. Erenbjerg – han nikker oven i købet. Hr. Erenbjerg nævnte, at dér, hvor der kun var en enkelt udearbejdende, havde man dobbelt fradrag, og derfor var der kun en forskel på 6.000 kr. Nu var det ikke 35.000 kr., men 34.000 kr. Er hr. Erenbjerg i stand til at gange 34 med 2? Det er han! Det er 68. Det er 68.000 kr. for den familie, som hr. Erenbjerg taler om, og ikke 29.000 kr. Der er overførselsret for familien, hr. Erenbjerg, nøjagtigt som der er i dag. Jeg håber så, at det er gået op for regnelæreren, at der er mulighed for en reallønsfremgang.

Men den opfattelse, som hr. Erenbjerg gør sig til talsmand for, havde tidligere skatte- og afgiftsminister Jens Kampmann også. Det var noget med, at lige så snart vi hævede bundgrænsen, lavede vi ikke længere overførsel mellem personer. Det er en fejlagtig oplysning, som har eksisteret i socialdemokratiet. Det skal man da ikke laste os andre for.

Man kunne måske gøre sig bare den lille ulejlighed at læse det ene ændringsforslag til finansloven, som omhandler skatten. Det er ikke så forfærdelig langt: det er på 2 sider. Havde man gjort det, havde man ikke afsløret sine dårlige regnefærdigheder eller manglende læsning.

(Kort bemærkning).

Erenbjerg (S):

Må jeg forstå hr. Glensgårds svar derhen, at forhøjelsen af bundgrænsen til 34.000 kr. – undskyld fortalelsen – alene indebærer, at man kan få en reallønsfremgang, uagtet man skal gå ned i bruttoløn, på 12.000 kr.?

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Noget særdeles interessant udvikler sig: jeg forstår, at hr. Erenbjerg nu er ved at tage ved lære.

Så spurgte hr. Erenbjerg, om det var det eneste, der var baggrunden. Nej, det er det

ikke. Når man sætter bruttolønningerne ned, sætter man omkostningsniveauet ned for erhvervslivet, hvilket betyder, at man får lavere priser. Lavere priser, hr. Erenbjerg, betyder normalt, at folk får mulighed for at købe mere. Ved at få lavere priser, øger man altså levestandarden for den danske familie, så det er ikke kun over skatten. Jeg håber, hr. Erenbjerg ved denne lille lektion under en kort bemærkning forstår, at det ikke er så simpelt, som hr. Erenbjerg gerne vil gøre det.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nej, det er måske ikke så simpelt, som hr. Erenbjerg fremstiller det. Men det er slet ikke sådan, som hr. Glensgård lader folk få indtryk af heroppefra.

Til trods for de store skavanker i vores indkomstskattesystem og til trods for mange andre ting, som burde rettes, ved hr. Glensgård godt, at hovedresultatet af alt vort besvær er at flytte flere goder over til de små indkomster og tage dem fra de store. Afskaffer vi indkomstskatten og skærer ned på de sociale områder, som man jo også foreslår, går det ud over de små i samfundet.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg har ikke taget ordet for at belære hr. Bernhard Baunsgaard om noget vedrørende skattesystemets virkning, for det ved jeg ikke kan lade sig gøre, men for igen at efterlyse et svar fra ministeren på mit spørgsmål, om han kunne fortælle noget om, hvorvidt man stadig væk arbejdede med spørgsmålet om ændret beskatning af de mindre virksomheder.

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Ja, der er et udvalg, der arbejder med det.

(Kort bemærkning).

Ole Olsen (SF):

Jeg synes, det bliver mere og mere ejendommeligt, som hr. Glensgård regner. Jeg ved ikke, hvor hr. Glensgård har det fra, at hvis man sætter lønnen 5 pct. ned, falder priserne. Det forstår jeg ikke et ord af. De hidtidige erfaringer, man har rundt omkring,